

sygn. akt IV P 6/14

dnia 13 listopada 2015r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Goleniowie, Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Ireneusz Bolechowski

Protokolant: Justyna Romańczuk,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2015r. sprawy

z powództwa M. K.

przeciwko M. D.

o wynagrodzenie za pracę

1. zasądza od pozwanego M. D. na rzecz powoda M. K. kwotę 31.269,76 zł. netto (trzydzieści jeden tysięcy dwieście sześćdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt sześć groszy netto) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 11 stycznia 2012r. z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 grudnia 2010r. do 31 grudnia 2011r.;
2. zasądza od pozwanego M. D. na rzecz powoda M. K. kwotę 25.500,- zł. netto (dwadzieścia pięć tysięcy pięćset złotych netto) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 sierpnia 2014r. z tytułu wynagrodzenia za pracę za okres od dnia 1 kwietnia 2013r. do dnia 31 sierpnia 2013r.;
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. wyrokowi w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 7.000,- zł. netto (siedem tysięcy złotych netto);
5. zasądza od pozwanego M. D. na rzecz powoda M. K. kwotę 2.700,- zł. (dwa tysiące siedemset złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;
6. nakazuje pobrać od pozwanego M. D. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Goleniowie kwotę 2.839,- zł. (dwa tysiące osiemset trzydzieści dziewięć złotych) z tytułu części opłaty sądowej od pozwów, od której poniesienia powód był zwolniony z mocy prawa.

SSR Ireneusz Bolechowski

sygn. akt IV P 6/14

UZASADNIENIE

Powód **M. K.** w dniu 9 stycznia 2014r. wniósł pozew (k. 2 – 3 akt) przeciwko **M. D.**. Domagał się w nim zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 2.469,76 zł. wraz z odsetkami liczonymi od dnia 10 stycznia 2011r. i zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że nie zostało mu wypłacone wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych za grudzień 2010r. Podał, iż pracował u pozwanego przez 6 dni w tygodniu tj. od poniedziałku do piątku od godz. 7.00 do 17.00 oraz w soboty od 7.00 do 14.00. Podniósł, iż biorąc pod uwagę, że zarabiał miesięcznie u pozwanego kwotę 7.111,60 zł., to za przepracowane godziny nadliczbowe wraz z dodatkiem powód winien otrzymać łącznie kwotę 2.469,76 zł. i winna być ona wypłacona wraz z wynagrodzeniem za pracę należną za grudzień 2010r. tj. do 10 stycznia 2011r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, że powód nie udokumentował wysokości uzyskiwanego wynagrodzenia, ani przepracowania godzin nadliczbowych we wskazanym przez siebie zakresie. Podał, że co do zasady powód nie pracował w godzinach nadliczbowych, bowiem pracodawca nie miał takiej potrzeby. Podniósł, że pozwany często godził się na prośby pracowników, w tym też powoda, na wcześniejsze wyjście z pracy i odrobienie tego czasu w innym dniu. Podał, iż prokuratura Rejonowa w Goleniowie prowadzi postępowanie przygotowawcze w przedmiocie nieprawidłowości księgowych w przedsiębiorstwie pozwanego, które mogły być udziałem powoda. Podniósł, że prowadzi przeciwko powodowi dwa postępowania cywilne o zapłatę, a wytoczenie powództwa w niniejszej sprawie stanowi wyłącznie przyjętą przez M. K. linię obrony na potrzeby tychże spraw cywilnych (odpowiedź na pozew - k. 20 – 22 akt).

Powód **M. K.** w dniu 31 stycznia 2014r. wniósł pozew przeciwko **M. D.** (k. 153 – 154 akt). Domagał się w nim zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 28.800,- zł. wraz z odsetkami i zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że nie została mu wypłacona należność z tytułu pracy za kwiecień, maj, czerwiec i lipiec 2014r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podniósł, iż powód nie udowodnił należycie podnoszonych przez siebie twierdzeń.

Powód **M. K.** w dniu 7 marca 2014r. wniósł pozew przeciwko **M. D.** (k. 192 – 193 akt). Domagał się w nim zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 28.800,- zł. wraz z odsetkami i zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że nie została mu wypłacona należność z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych za cały 2011r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podniósł, iż powód nie udowodnił należycie podnoszonych przez siebie twierdzeń.

Podał, że co do zasady powód nie pracował w godzinach nadliczbowych, bowiem pracodawca nie miał takiej potrzeby. Podniósł, że pozwany często godził się na prośby pracowników, w tym też powoda, na wcześniejsze wyjście z pracy i odrobienie tego czasu w innym dniu. Podał, iż prokuratura Rejonowa w Goleniowie prowadzi postępowanie przygotowawcze w przedmiocie nieprawidłowości księgowych w przedsiębiorstwie pozwanego, które mogły być udziałem powoda. Podniósł, że prowadzi przeciwko powodowi dwa postępowania cywilne o zapłatę, a wytoczenie powództwa w niniejszej sprawie stanowi wyłącznie przyjętą przez M. K. linię obrony na potrzeby tychże spraw cywilnych.

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2015r. (k. 150 akt) połączono powyższe sprawy do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód był zatrudniony u pozwanego od dnia 4 lipca 2005r. na czas nieokreślony na stanowisku koordynatora działu sprzedaży i zaopatrzenia, z tym, że od dnia 1 marca 2006r. w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód: umowa o pracę z dnia 4 lipca 2005r. – k. 9 akt; wypowiedzenie warunków umowy o pracę z dnia 1 marca 2006r. – akta osobowe powoda (część B); zeznania powoda – k. 140 – 141 akt.

Powód pracował naprzemiennie w tj. jednego dnia w godzinach 7.00 – 15.00, a następnego 7.00 – 17.00 od poniedziałku do piątku. Świadczył pracę także w co drugą sobotę w godzinach 7.00 – 14.00.

Dowód: zeznania świadka M. B. – k. 62v – 63 akt; zeznania świadka S. K. – k. 63 – 63v akt; zeznania świadka G. J. – k. 125 – 126 akt; zeznania powoda – k. 140 – 141 akt.

Wynagrodzenie powoda wynosiło 1.000,- zł. netto pensji zasadniczej miesięcznie, a oprócz tego w jego skład wchodziła kwota 6.000,- zł. miesięcznie, wypłacana powodowi po 1.500,- zł. tygodniowo, co było wykazywane przez w drukach KW.

Dowód: zeznania świadka M. B. – k. 62v – 63 akt; zeznania świadka S. K. – k. 63 – 63v akt; zeznania powoda – k. 140 – 141 akt; druki KW – k. 91 – 123 akt.

Zdarzały się sytuacje, że pracownicy za zgodą pracodawcy wychodzili z zakładu pracy w godzinach pracy, aby coś załatwić. Powód sporadycznie korzystał z takiej możliwości, przy czym głównie w celach służbowych.

Dowód: zeznania świadka M. B. – k. 62v – 63 akt; zeznania świadka S. K. – k. 63 – 63v akt; zeznania powoda – k. 140 – 141 akt.

Pracodawca nie prowadził żadnych list obecności.

Dowód: zeznania świadka M. B. – k. 62v – 63 akt; zeznania świadka G. J. – k. 125 – 126 akt.

Powód korzystał z urlopów wypoczynkowych bardzo sporadycznie tj. maksymalnie 4 dni w roku.

Dowód: zeznania powoda – k. 140 – 141 akt.

W grudniu 2010r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 176 godzin. Faktyczny czas pracy powoda to 226 godzi. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 50 godzin. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 3.102,06 zł.

W styczniu 2011r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 160 godzin. Faktyczny czas pracy powoda to 186 godzin. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 26 godzin. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 1.881,25 zł.

W lutym 2011r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 160 godzin. Faktyczny czas pracy powoda to 194 godziny. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 34 godziny. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 2.537,50 zł.

W marcu 2011r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 184 godziny. Faktyczny czas pracy powoda to 222 godziny. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 38 godzin. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 2.434,56 zł.

W kwietniu 2011r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 160 godzin. Faktyczny czas pracy powoda to 194 godziny. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 34 godziny. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 2.537,40 zł.

W maju 2011r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 168 godzin. Faktyczny czas pracy powoda to 204 godziny. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 36 godzin. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 2.541,50 zł.

W czerwcu 2011r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 168 godzin. Faktyczny czas pracy powoda to 204 godziny. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 36 godzin. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 2.541,50 zł.

W lipcu 2011r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 168 godzin. Faktyczny czas pracy powoda to 209 godzin. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 41 godzin. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 2.999,52 zł.

W sierpniu 2011r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 176 godzin. Faktyczny czas pracy powoda to 212 godzin. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 36 godzin. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 2.426,06 zł.

We wrześniu 2011r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 176 godzin. Faktyczny czas pracy powoda to 212 godzin. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 36 godzin. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 2.426,06 zł.

W październiku 2011r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 168 godzin. Faktyczny czas pracy powoda to 209 godzin. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 41 godzin. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 2.999,52 zł.

W listopadzie 2011r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 160 godzin. Faktyczny czas pracy powoda to 192 godziny. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 32 godziny. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 2.406,16 zł.

W grudniu 2011r. wymiar czasu pracy powoda wynosił 168 godzin. Faktyczny czas pracy powoda to 204 godziny. Czas pracy ponad wymiar wyniósł 36 godzin. Z tytułu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatków powodowi przysługuje za ten miesiąc 2.541,26 zł.

Dowód: zestawienia czasu pracy powoda – k. 37 i 73 – 85 akt; opinia biegłego z zakresu obliczania wynagrodzeń za pracę – k. 288 – 298 akt;

W połowie kwietnia 2013r. pozwany oświadczył pracownikom, że z końcem tego miesiąca on kończy prowadzenie swojej działalności i pracownicy będą pracować tylko do końca kwietnia.

Powodowi zostało doręczone pismo z dnia 30 kwietnia 2013r. o treści – „w związku ze zbliżającym się terminem rozwiązania umowy o pracę i koniecznością dopełnienia wzajemnych obowiązków pracowniczych względem pracodawcy, udzielam przysługującego urlopu wypoczynkowego”.

Powód zrozumiał powyższe pismo w ten sposób, że obowiązuje go trzymiesięczny okres wypowiedzenia tj. w maju, czerwcu i lipcu 2013r., i że na ten okres otrzymał od pracodawcy zaległy urlop wypoczynkowy, na który się udał. za ten okres nie wypłacono powodowi wynagrodzenia.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 30 kwietnia 2013r. – k. 155 akt; zeznania świadka S. K. – k. 63 – 63v akt; zeznania powoda – k. 140 – 141 akt.

Powód nie otrzymał wynagrodzenia za pracę za miesiąc kwiecień 2013r.

Dowód: zeznania powoda – k. 140 – 141 akt.

Powód nie otrzymał wynagrodzenia za pracę w nadgodzinach.

Dowód: zeznania świadka M. B. – k. 62v – 63 akt; zeznania świadka S. K. – k. 63 – 63v akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa w zdecydowanej części okazały się zasadne.

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 129 § 1 k. p. czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 4 miesięcy.

Na mocy art. 151 § 1 k. p. praca wykonywana ponad obowiązujące pracownika normy czasu pracy, a także praca wykonywana ponad przedłużony dobowy wymiar czasu pracy, wynikający z obowiązującego pracownika systemu i rozkładu czasu pracy, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych.

Na podstawie art. 151¹ § 1 i 2 k. p. za pracę w godzinach nadliczbowych, oprócz normalnego wynagrodzenia, przysługuje dodatek w wysokości:

1) 100% wynagrodzenia – za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających:

a) w nocy,

b) w niedziele i święta niebędące dla pracownika dniami pracy, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy,

c) w dniu wolnym od pracy udzielonym pracownikowi w zamian za pracę w niedzielę lub święto, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy,

2) 50% wynagrodzenia – za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w każdym innym dniu.

Dodatek w wysokości 100% wynagrodzenia przysługuje także za każdą godzinę pracy nadliczbowej z tytułu przekroczenia przeciętnej tygodniowej normy czasu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym, chyba że przekroczenie tej normy nastąpiło w wyniku pracy w godzinach nadliczbowych, za które pracownikowi przysługuje prawo do dodatku.

Z ustaleń poczynionych w sprawie wynika, iż powód świadczył pracę w godzinach nadliczbowych i nie otrzymał za to należnego wynagrodzenia.

Zasądzając na rzecz powoda wynagrodzenie za świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych w kwocie ujętej w punkcie I wyroku sąd oparł się na podanych niżej ustaleniach i rozważaniach.

Sąd ustalił, iż miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło 7.000,- zł. netto, albowiem:

- świadek M. B. wprawdzie zeznał, iż nie posiada dokładnej wiedzy na temat wysokości wynagrodzenia powoda, ale jednocześnie podał, że sam „był rozliczany z najniższej krajowej, a część pieniędzy otrzymywał do ręki osobno”. Przyznał dodatkowo, że „w jego przypadku ta część wynagrodzenia do ręki była stała”. Zeznanie to może więc potwierdzać okoliczność, że u pozwanego obowiązywała praktyka otrzymywania przez pracowników poza ewidencją stałych kwot wynagrodzeń.

- świadek S. K. zrelacjonował, że wynagrodzenie powoda średnio wychodziło około 1.000,- zł. tygodniowo „na rękę”. Podał, iż nieraz widział, jak powód pobierał tygodniówkę w kwocie 1.000,- zł. wystawiając druk KW. Świadek wskazał, że „ umowę o pracę mieliśmy na najniższą krajową i to dostawaliśmy na konto, a oprócz tego te tygodniówki do ręki”. Potwierdza to występowanie u pozwanego reguły wypłacania części wynagrodzenia wprost do rąk pracowników.

- dowodem na wypłacanie przez powoda z kasy przedsiębiorstwa pozwanego kwot tytułem należnego powodowi wynagrodzenia za pracę są znajdujące się w aktach sprawy dowody wypłaty KW. W ten sposób powód samodzielnie pobierał dodatkową część wynagrodzenia (poza tą częścią, która była przekazywana przez pracodawcę na konto powoda), co było ustalone z pracodawcą. Okoliczność ta została zresztą potwierdzona przez stronę pozwaną w piśmie procesowym z dnia 5 stycznia 2015r. – (k. 86 – 87 akt).

- również zeznania powoda potwierdzają, iż otrzymywał miesięczne wynagrodzenie w kwocie 7.000,- zł. netto.

W ocenie sądu nie ulega wątpliwości, że powód świadczył pracę w ponadnormatywnym czasie pracy. Wynika to z zeznań powoda, przedłożonych przez niego zestawień czasu pracy, potwierdzonych zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków. I tak świadek M. B. podał, iż „zawsze godziny pracy powoda były od 7.00 – 17.00. Codziennie był powód w tych godzinach w pracy”. Świadek S. K. wskazał, że on i powód mieli te same godziny pracy tj. wzajemnie się zmieniali w pracy. Pracowali na zmianę tj. jednego dnia od 7.00 do 15.00, a następnego od. 7.00 do 17.00. Również świadek zawnioskowany przez stronę pozwaną G. J. potwierdził taki system pracy powoda. Taki wymiar czasowy w pracy znalazł swoje odzwierciedlenie w przedłożonych przez powoda zapisach swojego czasu pracy.

W ocenie sądu powód za pomocą dowodów z zeznań świadków i własnych zapisków wykazał swoje twierdzenia, co do liczby przepracowanych przez niego godzin nadliczbowych. W takiej sytuacji to na pozwanym, który nie prowadził prawidłowej ewidencji czasu pracy, spoczął ciężar udowodnienia, że pracownik rzeczywiście nie pracował w tym czasie (zob. wyrok SN z 09.07.2009r., II PK 34/09, niepubl. oraz wyrok SN z 14.05.1999r., I PKN 62/99, OSNP Nr 15/2000, poz. 579). Strona pozwana zaś w niniejszym postępowaniu nie przedstawiła dowodów zaprzeczających twierdzeniom powoda.

Wprawdzie świadek G. J. zeznał, iż poza stałą pensją otrzymywał comiesięczną premię, odnośnie której pracodawca wspominał, że ona może obejmować wynagrodzenie za pracę w nadgodzinach, jednakże, gdyby nawet tak było, to należy stwierdzić, iż takie rozliczanie pracy w godzinach nadliczbowych w formie premii jest niezgodne z przepisami prawa pracy. Zgodnie z poglądem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2006r. I PK 40/06, aprobowanym przez sąd rozpoznający niniejszą sprawę, - system wynagradzania za przepracowane nadgodziny w formie premii uznaniowej nie może być zaakceptowany. Zgodnie z tym orzeczeniem wypłata takiej premii nie zwalnia pracodawcy z obowiązku wypłaty wynagrodzenia za nadgodziny, jeśli pracownik wystąpi z takim wnioskiem.

Zasądzając na rzecz powoda wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu obliczania wynagrodzeń za pracę P. D..

Poddając ocenie powyższą opinię należy stwierdzić, iż wnioski i ustalenia w niej zawarte zasługują na wiarygodność. Biegły w sposób prawidłowy dokonał analizy przedłożonego mu materiału dowodowego ustalając czas pracy powoda. Biegły w swojej opinii uwzględnił uregulowania prawne odnoszące się do pracy świadczonej w godzinach nadliczbowych. W sposób jasny i pełny biegły dokonał zleconych mu wyliczeń oraz w sposób prawidłowy dokonał analizy zebranego materiału dowodowego, na podstawie którego oparł swoje wyliczenia. Wnioski zatem płynące z opinii, zdaniem sądu, są logiczne i poparte szczegółowymi wyliczeniami. Wyliczenia zostały dokonane w sposób rzetelny, z zachowaniem należytej staranności i standardów zawodowych oraz zgodnie z przytoczonymi i obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Dlatego też, zdaniem sądu, należało dać wiarę w/w opinii.

W punkcie 2 wyroku zasądzono na rzecz powoda wynagrodzenie za pracę za okres od dnia 1 kwietnia 2013r. do 31 sierpnia 2013r. Pozwany nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego wypłatę powodowi wynagrodzenia za pracę świadczoną w kwietniu 2013r. W okresie od maja, czerwca i lipca 2013r. powód wprawdzie pracy nie świadczył,

ale korzystał z zaległego urlopu wypoczynkowego, który mu został udzielony pismem pozwanego z dnia 30 kwietnia 2013r. Za okres ten nie otrzymał wynagrodzenia. Stąd konieczność zasądzenia należności powoda za w/w okres.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, który zaprzeczał, aby powód musiał pracować w nadgodzinach. Tym zeznaniom przeczą wiarygodne relacje świadków i powoda.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie przepisu art. 477² § 1 k. p. c. który stanowi, że zasądając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k. p. c. oraz art. § 6 pkt 6 w zw. z art. 11 ust 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSR Ireneusz Bolechowski